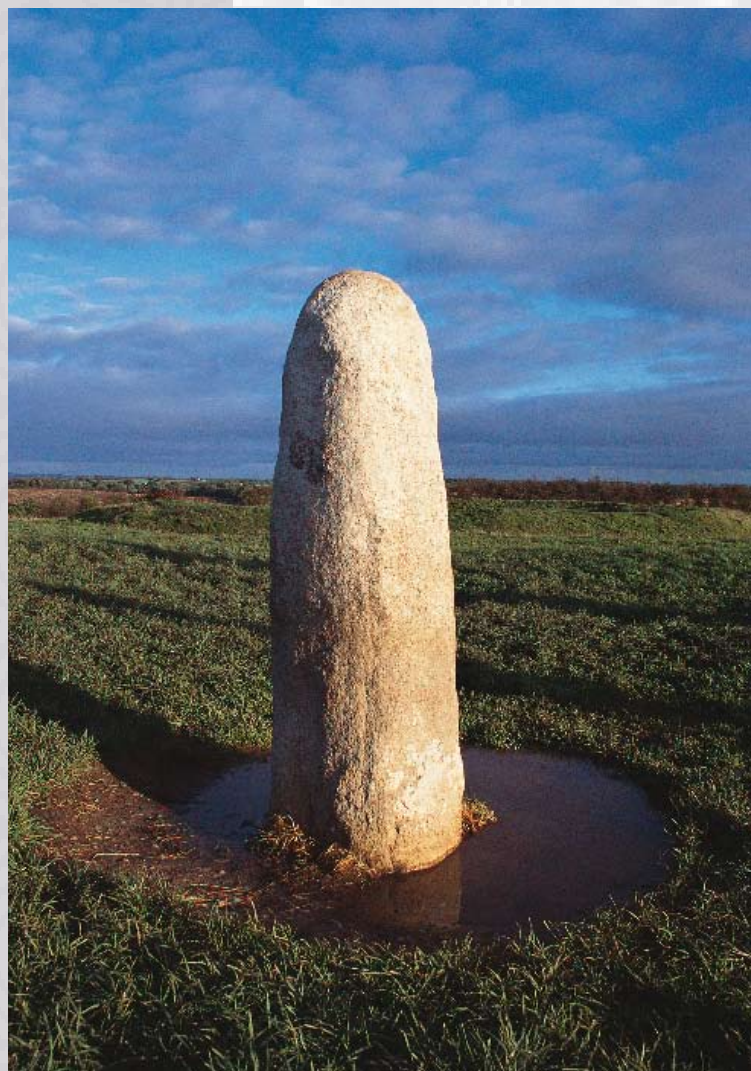

ČTYŘI ŽIVLY A MAGICKÉ PŘEDMĚTY

Podle mytické historie Irska, která je popsána v Knize invazí (Leabhar Gabhala), Tuatha Dé Danann („děti bohyně Danu“) přišli do této země se čtyřmi magickými předměty: s kamenem Osudu, s kopím Lughy, mečem Nuady a kotlem Dagdy. S každým z nich se pojil jeden ze živlů.

Pejvyšší králové Irska byli korunováni na Lia Fail, kameni Osudu, jemuž patřil živel země. Říkalo se, že kámen zaburácel, když se na něj postavil právoplatný král. Někteří se domnívají, že se jedná o kámen Scone původem ze Skotska, odkud byl v roce 1296 převezen do Londýna a roku 1996 navrácen; jiní tvrdí, že se jedná o vzpřímeně stojící kámen na vrchu Tara v hrabství Meath. Kameny též sloužily k přísahám podobným způsobem, jakým dnes křesťané přísahají u soudu na Bibli. Lidé se totiž domnívali, že předkové, kteří žijí podzemí, jsou svědky dané přísahy.

Kult kamene přetrval do časů křesťanských. Římsko-keltské kamenné oltáře se vyvinuly v oltáře křesťanské a vysoké kříže s propracovaným tesáním se staly rysem keltské církve. Dolmeny s otvory či jiné kameny s dírami mají údajně stále zvláštní moc. Zvyk, při němž se takovou dírou prostrčí nemocné dítě, aby se tím jakoby znovuzrodilo, je pozůstatkem keltské víry v kouzelnou moc země. Tato tradice se místy stále ještě udržuje.

VLEVO
Lia Fail, na vrchu Tara hrabství Meath. Tento kamenný obelisk údajně burácel pokaždé, když si na něj stoupl právoplatný král.

LUGHOVO KOPÍ

K tomuto kopí patří živel ohně, který, kvůli své asociaci se sluncem, je spojen s kultem hrdiny (viz strana 61). Kopí zase reprezentuje hrdinův jediný cíl a tudíž také jedno jediné vytrvalé úsilí. Irský bůh Lugh (otec legendárního hrdiny Cuchulainna) byl strážcem magického kopí z Gorias. Lugh byl rovněž spojován s řemeslným uměním. Můžeme si povšimnout souvislosti mezi cílenou činností hodu oštěpem a uplatněnou inspirací řemeslníka. Věřilo se, že kováři, kteří pracovali s ohněm, měli magické schopnosti.

MEČ KRÁLE NUADHY Z TUATHY

Podle mytické Knihy invazí se Tuatha Dé Danann při svém příchodu do Irska dokázali pomocí živlu vzduchu přestrojit za mlžný opar nad vodou – obraz, který možná popisuje kradmý příchod skutečných vetřelců. Meč je symbolem pravdy a je jedním z nejběžnějších předmětů na nalezištích děkovných obětin.

KOTEL DAGDY

Kotle jsou většinou spojovány s ženským principem, nicméně nejznámější bájný keltský kotel byl vlastnictvím irského boha jménem Dagda (viz strana 53). Dagdův kotel vydával neomezené zásoby jídla a dokázal oživit padlé válečníky. Usuzuje se tudíž, že mohl být symbolem znovuzrození. Archeologové odhalili mnoho keltských kotlů, přičemž nejúchvatnější z nich je kotel z Gundestrup, jenž byl nalezen v Dánsku – není to sice keltská oblast, ale tento region měl s keltským světem silné obchodní a diplomatické vazby. Jedna jeho část zobrazuje boha Cernunna obklopeného zvířaty a řadou válečníků, z nichž jeden se zdá být bohem do kotle ponořován (viz strana 145).

Smysl pro místo

Keltové věřili, že jakékoli místo bylo definitivně poznamenáno událostmi, které se na něm kdy odehrály. Pomocí věštby tak byli druidové schopni poznat historii místa (viz strana 91). V poměrně nedávné době psal v podobné rovině rakouský filozof Rudolf Steiner (1862 – 1925) o „akašských záznamech“. Moderní psychotronici se při odhalování historií různých míst, zase zaměřují na jejich vibrace.

Podobně uvažující Keltové považovali místopisné názvy za místa nesoucí význam a mající moc. Je tudíž nanejvýš zajímavé, že ač se v moderní angličtině vyskytuje jen málo původních keltských slov, mnoho názvů anglických řek je keltských. Patří mezi ně Avon, Dee, Derwent, Dart, Axe, Exe, Ouse, Severn, Tees, Thame, Trent a Wye.

VLEVO PAHOŘE
Bůh Cernunnos, obvykle zobrazován s paroží, je znám jako „Pán divokého lovu“ a je spojován s přírodou a plodností. Zde je vyobrazen na detailu Gundestrupského kotle.

PAHOŘE
Pochva meče z prvního století před Kristem, pravděpodobně vyzdobená v „rostlinném“ stylu známém jako „styl meče“.